

Hallo iedereen,

Afgelopen week kreeg ik een emailtje dat mijn werkvisum (H-1B) alweer is goedgekeurd en later die week heb ik het papierwerk opgehaald bij het zogenaamde internationale huis aan de noordrand van de campus. Binnen twee weken is het er door in plaats van 8-9 maanden zoals bij de vorige aanvraag. Dat komt omdat ditmaal betaald is voor de snelle procedure. Zo kan er wel internationaal gereisd worden in de komende 8 maanden en dat zal nodig zijn ook. Het is overigens goedgekeurd voor één jaar. Bovendien is mijn brutoloon sinds 1 december gestegen met maar liefst 12.8%. Dat komt vanwege nieuwe regelgeving voor alle postdocs door de succesvolle onderhandelingen van de bond van postdocs met de universiteit in oktober/november. Zo'n onderhandeling vindt slechts eenmaal per vier jaar plaats dus dat is geluk hebben in mijn geval. Nou is zo'n stijging ook wel welkom hoor gezien de hoge levenskosten hier. We betalen alleen al \$2000 per maand aan apartmenthuur bijvoorbeeld, en dat is nog niet eens peperduur voor dit gebied.

De week ervoor was het Thanksgiving. We zijn in en rondom ons appartement gebleven. Op donderdag was er de kalkoen van maar liefst 18 pond want er waren geen kleinere bij de supermarkt waar de kalkoen is gekocht. We hebben dus dagen kalkoen gegeten, en ik begin nu dus ook al een lange nek te krijgen ;). De dag na Thanksgiving zijn er altijd veel uitverkopen, maar ik heb al op woensdagavond aankopen gedaan, namelijk een nieuw matras en een metalen bedframe. De dag erop was het matras al niet meer te krijgen voor die prijs. Inmiddels is het matras gearriveerd, terwijl het bedframe morgen komt. Ik heb vier maanden op een luchtbed gelegen, wat me overigens prima beviel; vandaar dat ik niet echt haast had met het bestellen van een nieuw matras, want het oude matras heb ik in Florida achter gelaten. Ik ben benieuwd of het matras me bevalt, want ik heb het nog niet geprobeerd, ook niet voordat ik het bestelde.

Net voor de grote maaltijd tijdens Thanksgiving, hier op het overdekte 'balkon' waar we

meestal eten.

Ook tijdens het lange Thanksgiving-weekend van vier dagen ging het sollicitatieseizoen gewoon door. Drie zijn er weer verzonden naar diverse universiteiten, sommigen met een museum erbij, net zoals het geval was in Florida en hier in Californië. Komende maand en in januari zal duidelijk worden of er een uitnodiging op een campus in zit voor deze sollicitaties en nog anderen. Ik ben uitgenodigd in Erlangen (Duitsland) voor praatje op 31 januari zoals gemeld in de vorige blog. Afgelopen week heb ik via Skype met een professor daarvandaan gesproken om meer informatie over de positie te krijgen, wat zeker nuttig was.

Qua onderzoek zijn we nog steeds bezig met een artikel af te ronden. Met drie co-auteurs gaat het artikel heen en weer om het steeds een stapje beter te maken. Ik ga er vanuit dat het deze maand toch wel af zal komen, afhankelijk van hoe snel andere mensen eraan toe komen om een volgende versie door te nemen. In de tijd dat ik wacht op commentaar ben ik verder gegaan met andere artikelen. Er is nog veel schrijfwerk te verrichten voor een aantal artikelen dus ik hoef me niet te vervelen.

Cristina kan volgend semester weer een klas lesgeven in San Jose, tweemaal in de week. Nog steeds veel reizen, maar het is een baan in het vakgebied. Sterker nog, die klas heeft ze al meerdere keren gedaan in het verleden dus dat scheelt met de voorbereidingstijd.

Als laatste nog even dit: volgend jaar ga ik stemmen voor de Nederlandse verkiezingen in februari. Hopelijk is het papierwerk daarvoor deze keer wel compleet en vergeet ik het niet. Goed nieuws daaromtrent: het papierwerk voor registratie is al ingevuld.

Tot de volgende keer,

Adiël